

Zápis z 4. jednání Poradního sboru
předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí
konaného dne 28. listopadu 2011

Přítomni

Mgr. Karolína Peake - místopředsedkyně vlády ČR, Ing. Robert Vacek - Úřad vlády ČR, Mgr. Eva Kyzourová – Úřad vlády ČR, Ing. Veronika Šebková – Úřad vlády ČR, Pavel Kotrba – Úřad vlády ČR, JUDr. Jan Horník – Úřad vlády ČR, JUDr. Milan Cícer – Ministerstvo financí, plk. Mgr. Tomáš Martinec – Policie ČR, Mgr. Vladan Brož – Transparency International ČR, o.p.s., Mgr. Štěpán Rattay – Oživení o.s., Jan Kotecký - Oživení o.s., Ing. Mgr. Oldřich Kužilek – Otevřená společnost o.p.s., pplk. Mgr. Zbyněk Bureš – Inspekce Policie ČR, Mgr. Roman Skřepek – Úřad vlády ČR, Mgr. Radka Hrstková - Úřad vlády ČR

Hosté

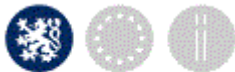
JUDr. Adam Furek – Ministerstvo vnitra, Mgr. Markéta Reedová – Centrum pro regionální rozvoj ČR, Mgr. Ladislav Ocelák – Úřad vlády ČR

Program jednání

1. Zprávy z Vládního výboru
2. Novela zákonů o územních samosprávných celcích (*příprava připomínek pro mezirezortní řízení*)
3. Analýza účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím a návrhy legislativních změn (*příprava připomínek pro mezirezortní řízení*)
4. Novela tiskového zákona (*příprava připomínek pro mezirezortní řízení*)
5. Různé

Průběh jednání

1. Zprávy z Vládního výboru
 - K. Peake informovala PS o průběhu jednání Vládního výboru. Nejdůležitějším výstupem je souhlas Vládního výboru se znovuzavedením institutu účinné lítosti. Dále viz záznam z 2. jednání Vládního výboru dostupném na www.vlada.cz – pracovní a poradní orgány – Boj s korupcí.

2. Novela zákonů o územních samosprávných celcích

- proběhla diskuze přítomných členů PS, ze které vzešel návrh připomínek místopředsedkyně vlády (viz příloha č. 1).

3. Analýza účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím a návrhy legislativních změn

- proběhla diskuze přítomných členů PS, ze které vzešel návrh připomínek místopředsedkyně vlády (viz příloha č. 2).

4. Novela tiskového zákona

- proběhla diskuze zbývajících přítomných členů PS, ze které vzešel návrh připomínek místopředsedkyně vlády (viz příloha č. 2).

5. Různé

- **Další jednání PS se uskuteční v pondělí 9. ledna 2012 od 10:00 hod. ve Vladislavově 4 v suterénu.**

Přílohy:

- 1) připomínky k novele zákonů o územních samosprávných celcích
- 2) připomínky k analýze účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím
- 3) připomínky k novele tiskového zákona

Zapsali: Ing. Veronika Šebková, JUDr. Jan Horník

Schválil: Ing. Robert Vacek, v. r.

**Připomínky místopředsedkyně vlády, předsedkyně Legislativní rady vlády
a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí**

k materiálu

**„Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech
při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon),
ve znění pozdějších předpisů“**

Předložený materiál má představovat realizaci úkolu č. 1.6 Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 (dále jen „Strategie“). Naplnění úkolu má spočívat v zavedení opatření směřující k úpravě pravidel pro vydávání periodického tisku orgány územních samosprávných celků, ve smyslu poskytování objektivních a vyvážených informací s výslovným zakotvením požadavku objektivitu a vyváženosti informací šířených veškerými informačními prostředky, tedy nejen tiskem, rozhlasem nebo televizí, ale např. také internetem. Součástí návrhu zákona má být i stanovení vlastního kontrolního mechanismu plnění povinností územními samosprávnými celky při vydávání „radničních periodik“. Obáváme se však, že tento úkol ze strany předkladatele není předloženým materiálem zcela naplněn. Problémy, které předkladatel shledává, jsou spojeny s doslovným naplněním úkolu a z toho důvodu nejsou obsahem materiálu, měly být řešeny včas, minimálně byla příležitost v dubnu a říjnu t.r. navrhnout změnu indikátoru plnění v rámci aktualizace Strategie (viz usnesení vlády ze dne 18. května 2011 č. 370 a ze dne 16. listopadu 2011 č. 837). To se týká i situace, za které měla být část úkolu splněna novelou jiných právních předpisů než tiskového zákona. I když by tyto jiné právní předpisy byly v gesci jiného ústředního správního úřadu, gestorem úkolu, který nese plnou zodpovědnost za jeho řádné a včasné splnění, je Ministerstvo kultury.

Dále lze uvést, že předkladatel zvolil takovou variantu, která je relativně velmi zjednodušující. Úprava se nedotýká zákonů o územních samosprávných celcích, takže **nevytváří nástroje pro kvalitní přípravu periodika** jako záležitosti celého územního samosprávného celku, jako je redakční výbor odpovědný zastupitelstvu. **Nedotýká se** ani velmi **častého střetu zájmů** - členové rady zároveň řídí vydávání periodika, tedy rozhodují, jak se za veřejné prostředky bude informovat o kvalitě jejich činnosti. Úprava se též týká jen členů zastupitelstva, takže z periodika v tomto smyslu činí čistě politický nástroj a z regulace vylučuje případy, ve kterých nejde o politiku, ale například o vyjádření jinak definované skupiny (chovatelé psů, sportovci, skauti apod.), které mohou být dotčeny politickými opatřeními a měly by mít právo se v souvislosti svého zájmu vyjádřit. Zároveň **redukuje oprávněné osoby jen na ty, které zastupují politickou formaci**, zvolenou do zastupitelstva, takže například vylučuje nově vznikající uskupení, stranu či hnutí (které může být na jiné úrovni, např. celostátní, velmi silné a dlouhodobě etablované). Problém objektivitu, o který v jádru věci jde, se v navržené úpravě **redukuje pouze na otázku**, zda člen zastupitelstva dostal prostor pro vyjádření v periodiku.

K vlastnímu materiálu pak uplatňujeme následující připomínky.

1) Obecně

- a) V návrhu materiálu není navržen úkol spočívající ve výslovném zakotvení požadavku objektivitu a vyváženosti informací. **Požadujeme doplnit.**
Tato připomínka je zásadní.

- b) Strategie požaduje, aby opatření proti zneužívání radničních periodik, tj. sdělování objektivních a vyvážených informací, bylo upraveno nejen formou tisku, ale též internetem (prostřednictvím rozhlasu a televize je úprava obsažena zejména v § 31 zákona č. 231/2001 Sb.). Přitom internet je ten nosič, který je často propojený s vydáváním periodika, které může představovat tištěnou podobu elektronické verze, či naopak. **Požadujeme, aby byla navržena i úprava, která naplní tento požadavek Strategie.** Pokud by mělo dojít k úpravě právních předpisů mimo gesci Ministerstva kultury, je třeba, aby Ministerstvo kultury vyvolalo s příslušným gestorem patřičné jednání, případně by alespoň při příští možnosti aktualizovat Strategii (květen 2012) mohlo navrhnout úpravu zadání (ovšem za podmínky, že bude dodržen protikorupční efekt).

Tato připomínka je zásadní.

- c) Taktéž postrádáme stanovení vlastního kontrolního mechanismu plnění povinností územních samosprávných celků v roli vydavatelů, jak požaduje Strategie. Důvodová zpráva k variantě těchto tří problémů se staví velmi lakonicky, a to konstatováním, že *toto řešení sledující naplnění cílů Strategie přináší více rizik než přínosů, v konečném důsledku by uzákonění objektivit mohlo znamenat, že ustanovení nebude možné uplatňovat nebo naopak v případě jeho uplatňování budou četné soudní spory. Z těchto důvodů došlo k zamítnutí této varianty.* **Požadujeme proto upravit materiál** tak, aby obsahoval i tuto část, kterou Strategie požaduje legislativně upravit.

Tato připomínka je zásadní.

2) K návrhu zákona – novelizační bod 1 (§ 3)

- a) Pojem „územní samospráva“ se používá v souvislosti s organizačním uspořádáním veřejné správy v ČR, nikoli pro veřejnoprávní korporace typu obce, kraje a hl. m. Praha. Správným pojmem, který má být v této souvislosti používán, je „územní samosprávný celek“.
- b) V praxi lze předpokládat snahu „uniknout“ povinností tím, že periodikum bude vydávat jiná osoba v takové podobě, která bude navazovat na dosavadní „oficiální“ podobu a využívat názvu obce či jinak se vydávat za oficiální, avšak nepoužije znak obce (zdůraznění znaku v navrženém § 4a působí až jako návod, čemu se vyhnout). Současné však je třeba na druhou stranu eliminovat ty případy, ve kterých je znak obce používán na tiskovinách nejrozličnějších sdružení v dané obci, které pojednávají o té které odborné problematice (hasiči, zahrádkáři, včelaři, sokolníci apod.), nijak nenapojené na orgány obce či místní politickou scénu. **Požadujeme proto definici periodického tisku rozšířit také na tisk, jenž je vydáván „na základě smlouvy s povinným subjektem anebo souhlasu k používání názvu či znaku povinného subjektu, zavést označení „oficiální“ anebo označení obdobného významu ve vztahu k povinnému subjektu, avšak tak, aby definice nedopadala na periodika používající znak územního samosprávného celku, ale nijak nesouvisející s působností orgánů územních samosprávných celků.**

Tato připomínka je zásadní.

3) K návrhu zákona – novelizační bod 2 (§ 4a)

- a) Ač lze chápat, jaké motivy vedly předkladatele k dovětku „a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém životě“, upozorňujeme, že každý volený zástupce územního samosprávného celku má mandát získaný od voličů – občanů, který má stejný zákonný obsah a rozsah. Považujeme za nevhodné takto rozlišovat jednotlivé členy zastupitelstev či rad územních samosprávných celků a **požadujeme předmětný dovětek vypustit**, a též s ohledem na skutečnost, že by důsledná aplikace tohoto znění mohla vést

k opačnému efektu, než byl zamýšlen (větší prostor by totiž měl starosta/hejtman, menší radní a zanedbatelný „řadový“ člen zastupitelstva, což je přesně to, čemu se má zabránit).

Tato připomínka je zásadní.

- b) Pojem přiměřený prostor není blíže definován. Přestože se jedná o vágní a subjektivně vnímaný pojem, vhodnější a pregnantnější výraz lze stěží nalézt. Bylo by však vhodné a žádoucí tento pojem blíže rozvést (třeba i v procentuálním vyjádření) v důvodové zprávě.

4) K návrhu zákona – novelizační bod 5 (§ 11a)

Vítáme zakotvení povinnosti vydavatele uveřejnit doplňující informaci v případě, že původní sdělení člena zastupitelstva nebylo uveřejněno. Postrádáme však stanovení sankce za porušení této povinnosti (nepočítaje možnost soudní ochrany, což by měla být krajní možnost). Současně bychom uvítali, kdyby byla ošetřena i ta možnost, že člen zastupitelstva nebude spokojen s „přiměřeným“ prostorem, který byl poskytnut jeho doplňující informace.

Požadujeme doplnit.

Tato připomínka je zásadní.

5) K návrhu zákona – novelizační bod 6 (§ 15a)

- a) Má-li se „obdobně“ použít ustanovení § 13 až 15, s výjimkou ustanovení § 13 odst. 4 a § 15 odst. 1 písm. c) a odst. 2 a 3, naráží to na formální problém s určením, ve kterém periodiku má být doplňující informace uveřejněna, protože jej definuje takto: „ve stejném periodickém tisku, v němž bylo uveřejněno napadené sdělení“. Ovšem v případě doplňující informace nejde o reakci na zveřejněný text, leč o reakci na nezveřejnění dodaného textu. Stejně by potíže mohlo způsobit vymezení rozsahu doplňující informace, pokud by se odvozovalo „obdobně“ od případu dodatečného sdělení: „aby nové sdělení bylo umístěním a formou rovnocenné a rozsahem přiměřené napadenému sdělení, a je-li napadena pouze jeho část, této jeho části.“ **Požadujeme proto tento detail přesněji upravit.**

Tato připomínka je zásadní.

- b) Domníváme se, že není vhodné vyloučit z uplatnění ustanovení § 13 odst. 4. V případě zániku periodika (včetně účelového, např. před či po volbách) by mělo zůstat právo požadovat po vydavateli zajistit uveřejnění doplňující informace v jiném periodiku, např. v regionálním tisku.

Tato připomínka je zásadní.

Ustanovení § 15a odst. 3 by pak mohl znít takto: „Ustanovení § 13 až 15, s výjimkou ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) a odst. 2 a 3, se použijí obdobně i na uveřejnění doplňující informace. Doplňující informaci vydavatel zveřejní v periodickém tisku územní samosprávy, ve kterém neuveřejnil sdělení podle § 11a, a to v rozsahu podle § 4a, odpovídající době, po kterou sdělení neuveřejnil. Vydavatel označí uveřejněnou doplňující informaci slovy „doplňující informace“.“.

6) K návrhu zákona – nad rámec

Z regulace, vztahující se k zákonům o územních samosprávných celcích, by bylo vhodné uplatnit alespoň řešení střetu zájmů. Bylo by proto třeba:

- uvést kompetenci vydávat periodikum jako výlučnou pravomoc zastupitelstva,
- k tomu vázat povinné ustanovení redakčního výboru,

- stanovit neslučitelnost funkcí v redakčním výboru tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

Tato připomínka je zásadní.

Pozn.: Podrobnější zdůvodnění, včetně návrhu legislativního textu, jsme souběžně uplatnili jako zásadní připomínku k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, který je v současné době v mezirezortním připomínkovém řízení.

7) K důvodové zprávě obecně

Deklarované varianty 1 a 2 jsou nejen velmi málo odůvodněné ve smyslu RIA, ale též jsou zavádějící. Tak např. identifikace nákladů a přínosů u varianty 2 (str. 4) je plejádá negativních skutečností, které podle předkladatele mohou nastat, než uvedení přínosů této varianty. Požadujeme obecnou část důvodové zprávy zkvalitnit ve smyslu RIA.

8) K důvodové zprávě – str. 3

- a) dotčené subjekty – pojem zastupitel je lidový, zákonný termín je „člen zastupitelstva“,
- b) varianta 0 (bod 4.) – Ministerstvo vnitra podle § 129 zákona o obcích vykonává kontrolu, nikoli dohled.

9) K důvodové zprávě – str. 5

Pokud by předkladatel i nadále neupravil všechny aspekty požadované Strategií, požadujeme doplnit u varianty 2 v kapitole *zhodnocení variant a výběr nejvhodnější varianty* dovětek, že tato varianta byla zamítnuta, a to i přes to, že nebude naplněn úkol zadaný vládou ve Strategii v bodu 1.6. Současně je třeba uvést, jak bude naloženo s neupravenými otázkami.

Tato připomínka je zásadní.

10) K návrhu usnesení

V bodu I doporučujeme doplnit dovětek „...s úpravami podle připomínek uvedených ve stanovisku Legislativní rady vlády a podle připomínek vlády;“.

11) K obálce

Jako důvod předložení požadujeme uvést usnesení vlády ze dne 5. ledna 2011 č. 1.

**Připomínky místopředsedkyně vlády, předsedkyně Legislativní rady vlády
a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí**

k materiálu

„Analýza účinnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“

Předložený materiál představuje naplnění prvního úkolu č. 1.15 Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 (dále jen „Strategie“). Přestože je více či méně podrobně rozebrán současný stav aplikace zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), neobsahuje materiál III.A všechny významné protikorupční prvky, které by bylo třeba upravit tak, aby byl zcela naplněn zamýšlený protikorupční efekt, kterým je *rychlejší a snadnější přístup veřejnosti k informacím a zvýšení veřejné kontroly nad rozhodováním orgánů veřejné moci*. V určitých aspektech lze totiž dle navržených změn předpokládat přetrvávání problémů. Z uvedeného důvodu uplatňujeme níže uvedené připomínky.

1) K III.A – 1. Úvod (str. 3)

V poznámce pod čarou jsou uvedena usnesení vlády, která aktualizují text Strategie. Z tohoto obecného pohledu je třeba uvést i usnesení vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837, byť touto aktualizací Strategie nedochází k úpravě úkolu č. 1.15 Strategie.

Obecně pak lze doporučit ve všech částech materiálu (zejména III.A, předkládací zpráva a obálka) **uvádět odkaz na usnesení vlády v běžně používaném tvaru** (usnesení vlády ze dne ... č. ...), případně pro zkrácené verze (číslo/rok) tento způsob odkazování na usnesení vlády zavést jako zkratku.

2) K III.A – 2.1.1 Institut informačního komisaře (str. 6-11)

Z dosavadní praxe je nepochybné, že zavedení instituce, která by povinným subjektům poskytovala metodickou podporu a zároveň plnila funkci obecného odvolacího orgánu v oblasti svobodného přístupu k informacím, je žádoucí. Jako nejvhodnější řešení se nám jeví postupné rozšiřování pravomoci komisaře (gradualistický model) s tím, že umožňuje postupem času vymezit pravomoci informačního komisaře s ohledem na vývoj a poznatky aplikační praxe.

Současný stav je třeba změnit z následujících důvodů:

- nadřízený odvolací orgán v mnoha případech není nezávislý (svazky obcí, ředitelé úřadů či státních podniků, nemocnic atd.),
- následná zahlcenost soudů (délka řízení o žalobě na poskytnutí informace dosahuje až několika let) blokuje vyřízení žádosti o informace v době, kdy je požadovaná informace ještě relevantní; na tento fakt se povinné subjekty často úmyslně spoléhají,
- zdlouhavé správní a následné soudní procesy dávají vzniknout značným nárokům na administrativu a z toho vyplývajícím nákladům, kterým by vznik nové instituce do značné míry předešel.

Materiál uvádí proti zavedení prosazovací instituce více argumentů. Argumenty jsou však deformovány tak, aby se zavedení prosazovací instituce jevilo jako příliš nákladné a nadbytečné. Deformace argumentů spočívá v těchto podrobnějších aspektech:

Vyřešení problémů jinými opatřeními

Domníváme se, že materiál chybně uvádí, že *existující problémy spojené s aplikací InfZ lze ve vztahu ke zrychlení realizace práva na informace adekvátně vyřešit jinými opatřeními (zejména oprávněním nadřízeného orgánu přikázat poskytnutí informace a stanovením lhůty správnímu soudu k rozhodnutí o žalobě* (str. 6). Toto tvrzení se však nijak nedokládá. Některé problémy by snad bylo možno řešit též jinými opatřeními, nelze však tvrdit, že tak lze adekvátně, tedy úplně a dostatečně, řešit všechny problémy. Naopak větší část problémů zůstane neřešena a i procesní změny bez podpory změny chování povinných subjektů (metodická a mediační role informačního komisaře) nemusejí vůbec vést k významnému zlepšení.

Mediační role informačního komisaře

Materiál opomíjí zásadní přínosy mediační a metodické role, u které lze předpokládat silný vliv na urychlení a usnadnění přístupu. To nebude možné, dle našeho názoru, nijak nahradit bez ustavení prosazovací instituce. S tímto aspektem se materiál nevypořádal. V této souvislosti byl v materiálu zcela zatajen klíčový (systémový) aspekt návrhu zřízení prosazovací instituce, a to že úprava některých dalších institutů v zákoně by v případě existence informačního komisaře umožňovala legislativně i organizačně snadnější, jednodušší řešení, zrychlující a usnadňující proces přístupu. Například vymezení povinných informací systémem publikačních schémat je závislé na existenci dohledové instituci (informačním komisaři).

Výše nákladů

Materiál se při vyčíslení nákladů nevypořádal s formou návrhu zřízení prosazovací instituce. Výše nákladů na zřízení a následný roční provoz by měl být specifikován podle toho, v jaké podobě a s jakými kompetencemi by byl tento institut zřízen. Jsme přesvědčeni, že gradulaistické řešení, uvedené na str. 19 materiálu III.B, může počítat s výrazně menšími počty zaměstnanců (např. 3-5). Navíc je vzhledem k povaze práce (práce s informacemi) možno využívat moderní formy práce na dálku, které náklady snižují (např. o nájem prostor). V takovémto pojetí lze náklady vyčíslit na 9,5 mil. Kč v prvním roce a 5,5 mil. v dalších letech. V případě pozdějšího rozvinutí plné agendy (podle možností rozpočtu) by se výše nákladů zvedala.

Podpora veřejnosti

Materiál opomenul zhodnotit funkci informačního komisaře ve vztahu k veřejnosti. Instituce má poskytovat poradenství také vůči veřejnosti, např. podávat doporučení ke správnému postupu při žádání informací. Materiál však pojímá informačního komisaře pouze ve vztahu k povinným subjektům. Přitom podpora veřejnosti může též vést ke snížení zátěže jak povinných subjektů, tak informačního komisaře, pokud veřejnosti poskytne dobré nástroje a znalosti pro kvalitní a úsporné získávání informací.

Závěrem lze tedy shrnout, že materiál zcela opomíjí argumentaci podporující vznik prosazovací instituce. Zejména opomíjí předpokládatelný a v mezinárodním srovnání doložitelný významný vliv existence takového orgánu na snížení počtu sporů, tedy zátěže jak v rovině nadřízených orgánů, tak v rovině soudní.

Z výše uvedeného se neztotožňujeme s řešením navrženým v materiálu, tedy s tzv. nulovou variantou. Navržená alternativní opatření (příkaz nadřízeného orgánu, lhůta pro rozhodnutí soudu) nejsou dostatečná. **Požadujeme proto materiál dopracovat o výhody institutu informačního komisaře ve smyslu materiálu III.B a navrhuje, aby byla doporučena**

varianta zřízení informačního komisaře, ať už by byl zařazen do existujícího systému nebo jako nový samostatný úřad. V tomto druhém případě doporučujeme materiál rozšířit o úvahy spojení této nové instituce s dalšími do úvahu přicházejícími – např. s návrhem na zřízení úřadu pro dohled nad lobbyingem, whistleblowingem nebo financováním politických stran. (Nad rámec poznamenáváme, že novému úřadu by mohla být svěřena i úloha zajišťovat roli obecného gestora pro oblast kontroly tak, jak popisuje „Analýza provedených kontrol a dozoru u územních samosprávných celků v letech 2006 až 2010 s návrhem konkrétních opatření směřujících k jasnému rozdělení kompetencí mezi Nejvyšší kontrolní úřad, Ministerstvo financí a ostatní kontrolní orgány ve veřejné správě“, schválená usnesením vlády ze dne 5. ledna 2011 č. 7.)

V případě nutnosti preferování určité varianty navrhujeme uvést, že se doporučuje některá z variant č. 3 (informační komisař jako metodický a kontrolní orgán s postavením „univerzálního“ nadřízeného orgánu povinných subjektů).

Tato připomínka je zásadní.

3) K III.A – 2.1.2 Sjednocení zákona o svobodném přístupu k informacím se zákonem o právu na informace o životním prostředí (12-14)

V tomto bodě se plně ztotožňujeme s navrženým řešením.

4) K III.A – 2.2 Změny okruhu povinně zveřejňovaných informací (str. 15-17)

- a) Materiál opomněl zmínit vazbu mezi způsobem stanovení povinných informací a tím, zda existuje prosazovací instituce, která může tuto oblast právně a metodicky upřesňovat. Právě tato možnost podle materiálu III.B přináší největší zjednodušení a zároveň plastické přizpůsobení publikačních schémat jednotlivým typům povinných subjektů.

V případě existence informačního komisaře se jeví jako ideální varianta zavedení publikačních schémat, která budou vypracována a jejich plnění metodicky podpořeno i kontrolováno informačním komisařem. **Proto s ohledem na připomínku ke kapitole 2.1.1 požadujeme v materiálu preferovat variantu 2b.**

Tato připomínka je zásadní.

- b) V případě, že úřad informačního komisaře nebude zaveden, jeví se jako nejjednodušší řešení zákonné vymezení okruhu povinně zveřejňovaných informací (varianta 2a). Návrh však nesprávně uvádí, že varianta přinese *snížení administrativní náročnosti zveřejňování pro jednotlivé povinné subjekty tak, aby určité subjekty nebyly nuceny zbytečně zveřejňovat informace, které se jich netýkají*. Ani dnes není nikdo nucen zveřejňovat něco, co se ho netýká.

5) K III.A – 2.3.1 Informační příkaz (str. 18-20)

Ve variantě 2 je třeba doplnit možnost informačního příkazu nejen v rámci odvolání, ale také v rámci stížnosti, kdy v některých případech lze příkazu využít stejně odůvodněně jako u odvolání. Půjde například o případ sporu o výši úhrady anebo o případ, ve kterém sice nebylo vydáno rozhodnutí, ale buď je informace typově jasně určitelná a není pochyb, že neexistují důvody jejího neposkytnutí, anebo byla natolik jasně popsána ve sdělení povinného subjektu, že lze s jistotou určit, zda ji lze či nelze poskytnout.

Doporučujeme informační příkaz rozšířit vedle vyřízení odvolání též na případ, ve kterých na základě stížnosti proti nečinnosti nebo na základě stížnosti proti výši úhrady je zjevné, že je třeba informaci poskytnout.

Tato připomínka je zásadní.

6) **K III.A – 2.3.2 Stanovení lhůty správnímu soudu k rozhodnutí o žalobách vztahujících se k právu na informace (str. 21-22)**

- a) Souhlasíme s variantou stanovení lhůty ode dne podání žaloby. **Doporučujeme však uvést již konkrétní lhůtu, a to v délce 30 dnů**, neboť jde o významné posílení přístupu k informacím. V případě namítání vyššího zatížení soudů připomínáme, že jsou zákonem stanoveny pro určitá soudní řízení i lhůty kratší (např. 10 dnů v případech žaloby na neplatnost hlasování nebo neplatnost voleb).
- b) Úprava soudního řízení by též měla obsahovat opatření pro případ, že by žalovaný (nadřízený orgán) nepředložil soudu spis. Analýza doporučila polský model, ve kterém lze rozhodnout ve věci samé, pokud je věc jasná z podané žaloby a nebudí pochybnosti. **Doporučujeme rozšířit i o možnost postupu soudu v případě, že nebyl nadřízeným orgánem doručen spis.**
- c) V některých případech řízení o stížnosti soud pouze přikáže vyřídit žádost. Proces se tak po mnoha měsících vrací na začátek. **Úprava soudního řízení by proto též měla obsahovat možnost uložit přímo poskytnutí informace** (soudní informační příkaz, jak již nyní je v případě soudního řízení o odvolání) pro případ řízení o stížnosti, pokud je na základě stížnosti proti nečinnosti nebo na základě stížnosti proti výši úhrady zjevné, že je třeba informaci poskytnout.

7) **K III.A – 2.3.3 Zavedení sankce pro povinný subjekt (správní delikt) nebo pro úředníka vyřizujícího žádost o poskytnutí informace (str. 23-24)**

Je nepochybné, že k dosavadním průtahům dochází z části také proto, že úředníci (resp. povinný orgán) necítí hrozbu sankce při nedodržení povinnosti vyplývající jim z InfZ. Z tohoto hlediska je InfZ velmi nedokonalou normou, a je proto vhodné tento nedostatek odstranit, ostatně v tomto duchu o tom pojednává materiál III.B. Hrozba sankce by výrazně snížila počet odmítavých rozhodnutí o poskytnutí informací bez řádného odůvodnění nebo pouhým připsím a zamezila by i dalším běžným formám porušování zákona. To by výrazně omezilo počet případů odvolání, stížností a jiných institutů prodlužujících proces přístupu k informacím.

Pouhé vyčíslení nákladů na větší administrativní agendu příslušného správního orgánu je tedy značnou dezinterpretací. Vzniklé náklady by totiž byly vykompenzovány jednoznačnou výhodou, která v materiálu není uvedena, a to eliminací identických nákladů u odvolacích i soudních orgánů.

Požadujeme proto, aby materiál preferoval zavedení sankcí za porušení povinností při (ne)poskytování informací. Doporučujeme reflektovat novou variantu (varianta 4), která bude prosazována a bude provázána s novým zákonem o úřednících. V tomto případě bude nutné připravit novelu InfZ v tomto aspektu jako změnový zákon k zákonu o úřednících.

Tato připomínka je zásadní.

8) **K III.A – 2.3.4 Žádost o metainformace a mediační postup (str. 25-26)**

MV nedoporučilo opatření v podobě žádosti o metainformace, neboť soudí, že by tento typ žádosti představoval zvýšení zátěže povinných subjektů, a to i přes navrženou možnost rozhodnout o vyřízení v řádné lhůtě jako o běžné žádosti. Možnost vyžádat si metainformaci, navržená v materiálu III.B, má za účel směřovat žadatele k postupu, který snižuje zátěž povinných subjektů tím, že vede k užší, konkrétnější žádosti, formulované tak, že její vyřízení

je snadnější. Je proto třeba zdůraznit povinnost povinného subjektu poskytovat při přijetí žádosti prvotní pomoc při upřesnění žádosti. Proto taktéž preferujeme variantu 3, avšak požadujeme, aby při tvorbě legislativního textu byly zohledněny výhody varianty 2.

9) K III.A – 2.4.1 Test veřejného zájmu (str. 27-28)

- a) Souhlasíme s doporučenou variantou 2b, která pokládá zavedení testu veřejného zájmu za vhodné. **Příkláníme se k formulování negativního výčtu chráněných informací**, u kterých nebude přípustné provádět test veřejného zájmu. Zároveň považujeme za pravděpodobné, že i podrobně formulované legislativní řešení bude potřebovat výraznou metodickou podporu prosazovací instituce, neboť toto komplexní téma klade výrazné požadavky na aplikační dovednosti úředníků.
- b) **Požadujeme doplnit taxativní výčet některých společensky nejvýznamnějších typů informací**, ve kterých a priori (z vůle zákonodárce) má převážet veřejný zájem na poskytnutí informace.

10) K III.A – 2.4.2 Poskytování informací z trestního řízení (str. 29-30)

Plně se ztotožňujeme s konstatováním, že je nutné reagovat na nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu, který zpochybnil nejen dosavadní praxi úplného neposkytování informací o probíhajícím trestním řízení, ale rovněž poukázal na potřebu se s touto problematikou legislativně vypořádat. **Proto taktéž podporujeme variantu 2.**

11) K III.A – 2.5 Opatření proti zneužívání InfZ ze strany žadatelů (str. 31-33)

Souhlasíme se závěrem, že je třeba chránit též povinný subjekt před případy šikany ze strany žadatelů. Nebyl však předložen kvantitativní a kvalitativní rozbor takových případů, a není tedy jasné, o jak výjimečný jev se jedná. Je proto třeba dopředu uvažovat nad nastavením jasných pravidel, aby nedocházelo k zneužívání této obrany povinnými subjekty, které svých práv jako profesionálové umějí vždy lépe využívat. Je tedy nutné jasně stanovit, ve kterých případech ze strany žadatele dochází skutečně k obstrukcím (maření procesu vyřízení), resp. k podání kverulačních žádostí (bezduvodně vyvolávající rozsáhlou zátěž). Toto pravidlo by se mělo řídit nikoliv jen počtem žádostí či rozsahem požadovaných informací, ale především posuzováním účelnosti takto rozsáhlých/četných žádostí. Z našeho hlediska by například v případě práce „watchdogové“ organizace, která je do značné míry závislá na vyžádaných informacích, by hledisko účelnosti mělo být jasně odlišeno.

K jednotlivým návrhům uvádíme následující:

- a) ***Zvláštní důvod pro odmítnutí žádosti o informace z důvodu obstrukčních žádostí*** - souhlasíme s komentářem uvedeným v materiálu III.B, že by bylo nutné toto ustanovení doprovodit existencí nezávislého orgánu, který by korigoval pokusy o zneužití tohoto ustanovení. **V případě, že bude toto opatření i nadále navrhováno k realizaci, pak je odmítáme, pokud by nebyl stanoven rychlý přezkum nezávislým orgánem. Proces přezkumu musí zajistit, že nepůjde o další snadnou formu oddálení přístupu k informacím.**

Tato připomínka je zásadní.

- b) ***Zjednodušené vyřizování žádostí podaných elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu založeného na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb*** - nesouhlasíme se zavedením tohoto institutu, který jen podporuje stávající praxi mnoha úřadů odpovědět neutrálně (ani poskytnutí, ani odmítnutí) a ve formě pouhého přípisu. Je třeba vzít v potaz to,

že zatímco úřad by měl vždy disponovat technickými i finančními prostředky, aby formálně i obsahově splnil požadavky InfZ při rozhodování o žádosti o informace, není tomu tak v případě obvyčejného občana při posílání žádosti. Není důvod zatěžovat občany tím, aby si zřídili elektronický podpis, datovou schránku či platili poštovné a tím mnohým zužovat cestu k realizaci jejich práva na informace. Podávání žádostí obvyčejným eMilem je běžně využívanou standardní formou a nepřináší zvláštní obtíže. Návrh zhoršuje přístup k informacím. **Požadujeme proto toto opatření odmítnout, tj. nedoporučovat ho ke schválení vládě.**

Tato připomínka je zásadní.

- c) **Zavedení zálohy na úhradu nákladů** - souhlasíme s jejím zavedením, neboť zajišťuje, že žadatel o informace skutečně stojí a úřad tedy nevydává svůj čas na vyhledání informací zbytečně. **Požadujeme však, aby návrh obsahoval přijetí takového opatření, které by zamezilo zneužití této možnosti ze strany povinných subjektů,** zejména pak rychlý přezkum oprávněnosti požadavku na zálohu, aby nepředstavoval další snadnou formu oddálení přístupu k informacím.

Tato připomínka je zásadní.

- d) **Spojování a rozdělování žádostí o informace** - jde zatím o nejasně formulovaný návrh, který nicméně podporujeme k bližšímu rozpracování.

12) K III.A – 2.6 Ostatní změny - Zrušení povinnosti zveřejnit poskytnutou informaci (str. 34)

U mnoha povinných subjektů databáze zveřejněných informací buď úplně chybí, nebo je velmi nepřehledná. Z hlediska svého užitku se neprokázalo, že by prostředky vložené do správy těchto databází byly vynaloženy účelně. Z výše uvedeného se přikláníme k návrhu, aby tato povinnost byla zrušena, avšak **požadujeme, aby pro případy opakovaného (např. 3x) požadavku o stejnou informaci byla povinnost zveřejnit poskytnutou informaci zachována.**

Tato připomínka je zásadní.

13) K III.A - 2.6 Ostatní změny - Vymezení způsobu zpřístupnění informace a omezení pojmu „zveřejněná informace“ na informaci zveřejněnou způsobem umožňujícím dálkový přístup nebo informace zveřejněná ve veřejně přístupném registru (str. 34-35)

Materiál toto opatření nespecifikuje. Jádrem návrhu by mělo být výslovnější určení, že přístup k informaci lze realizovat také formou nahlížení, případně též pomocí zobrazovacího zařízení povinného subjektu v jeho prostorách, je-li to technicky možné. **Požadujeme proto toto opatření blíže specifikovat, včetně výslovného uvedení možnosti přístupu k informacím formou nahlížení.**

Tato připomínka je zásadní.

14) K III.A - 2.6 Ostatní změny - Vynutitelnost plnění povinnosti zveřejnit tzv. povinně zveřejňované informace (str. 35-36)

Nedostatky v oblasti aktivního zveřejňování informací jsou rozsáhlé a systémové. Je třeba v této oblasti vytvářet tlak na dodržování zákona. Prakticky všechny zahraniční úpravy umožňují dohledovým orgánům požadovat nápravu chyb při aktivním zveřejňování, často i s donucovací sankcí. **Požadujeme proto zavést možnost kontrolních (dohledových) orgánů požadovat nápravu chyb při aktivním zveřejňování informací.**

Tato připomínka je zásadní.

15) K III.A - 2.6 Ostatní změny - Úprava podávání anonymních žádostí (str. 36)

Navrhujeme toto opatření konstruovat opačně, tedy bez povinnosti úplné identifikace žadatele (která se stává příčinou obstrukčního zdržování), a pouze v případech, ve kterých je to nutné, umožnit povinnému subjektu tuto identifikaci požadovat doplnit.

16) K III.A – 2.7 Úprava vztahu InfZ a správního řádu v rovině procesní (plnění usnesení vlády ke sjednocení procesních postupů a k odstranění nedůvodných odchylek od správního řádu) (str. 37-38)

V současnosti mnoho povinných subjektů nebere v potaz procesní odchylky při vyřizování žádostí o informace, především některá formální zjednodušení při podávání žádostí. To často vede k ignoraci podané žádosti a následně zbytečným stížnostem na postup ze strany žadatele. Je tedy třeba obě dvě úpravy více integrovat a jasně vymezit jejich vztah.

Z odborné literatury i mezinárodního srovnání plyne skutečnost, že důvodnost odlišného procesu je namístě [přístup k informacím musí být z principu neformální, asymetrický (poskytnutí informace není zatíženo složitým procesem, zatímco pouze odepření musí být realizováno dobře přezkoumatelným procesem) a především velmi rychlý]. Uplatnění správního řádu pouze s výjimkami (jak se navrhuje variantou 2b) představuje vysoké riziko vzniku možných obstrukčních „pastí“, které budou zhoršovat a brzdit přístup k informacím.

Požadujeme proto doporučovat variantu 3, tj. výslovné uplatnění některých institutů správního řádu pro proces dle InfZ.

Tato připomínka je zásadní.

17) Nad rámec III.A

a) Problematika opakovaného použití informací (Re-use)

Materiál opomenul vypořádat se problematikou nedostatečné úpravy opakovaného použití informací ve smyslu Směrnice 2003/98/ES 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Doporučujeme přijmout sadu opatření ke zpřesnění pravidel poskytování informací pro opakované použití. Lze předpokládat, že ČR bude vyzvána Evropskou komisí k důslednější implementaci Směrnice.

Doporučit lze zejména opatření k technické formě poskytování informací, periodicitě, poskytování přírůstkových souborů včetně stanovení frekvence pravidelného poskytování, formátu, zřízení dálkového přístupu, typizovaného rozhraní, zákazům stahování velkých objemů dat. Specifickou potřebou této oblasti je zřízení koordinačního a dohledového orgánu, kteroužto roli obvykle hraje informační komisař. I s ohledem na implementaci Směrnice 2003/98/ES 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru by tedy měl v ČR být zaveden.

Navrhujeme proto definovat „opakované použití informací“, žádost dle InfZ učiněnou na internetu pomocí definovaného formuláře, uložit povinným subjektům aktivní opatření pro snadnější získávání informací pro opakované použití.

Tato připomínka je zásadní.

b) Problematika stanovení „mimořádně rozsáhlého vyhledávání“ informací

Neurčitý právní pojem „mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací“ vyvolává problémy v praxi, včetně zneužívání k obstrukcím ze strany povinných subjektů. V materiálu III.B byla navržena dvě řešení. Buď uložit povinným subjektům, aby v rámci sazebníku též stanovily

pro své poměry rozsah vyhledávání, na jehož základě bude považováno za mimořádně rozsáhlé, anebo tuto hranici stanovit jednotným matematickým vzorcem odvozeným od počtu zaměstnanců. **Navrhujeme zapracovat upřesnění pojmu „mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací“ buď v rámci sazebníku povinného subjektu, anebo jinou exaktní metodou.**

c) Nad rámec lze doporučit další úpravy:

- V § 3 odst. 3 upřesnit definici informace tak, aby se zřetelněji vztahovala i na všechny fáze vzniku informace (přípravné informace). Ochrana nové informace je dostatečně zajištěna v § 11.
- Rozšířit formy poskytnutí (§ 4 odst. 1) také o zpřístupnění.
- V § 5 odst. 3 upřesnit, že zveřejnění se provede v souladu se zákonnými ochranami.
- V § 5 odst. 7 změnit zveřejnění na širší pojem poskytnutí.
- V § 9 odst. 2 rozšířit podmínku i na uchazeče o příjem veřejných prostředků (míněno hlavně pro veřejné zakázky).
- Změnit definici v § 11 odst. 2 písm. b tak, aby nemohl být výklad zneužit.
- K § 13 odst. 1: na ústní žádosti by se měl vztahovat § 14 odst. 1 a 2, pokud se nezavede „neformální žádost“.
- K § 14 odst. 4: podmínku adresy elektronické podatelny zrušit pro hodnocení žádosti dle zákona - v případech, ve kterých povinný subjekt žádost doručenou i na jinou adresu vyřídí, vzniká právní problém, zda poskytnutím informace nedošlo k porušení mlčenlivosti. Podmínka je formalistická a zbytečná.
- K § 14a – poskytnutí díla vzniklého za veřejné prostředky nelze odmítnout, poskytne se licenční smlouvou s podmínkou užití pro osobní potřebu nebo další oprávněné důvody.
- K § 15: vytvořit zjednodušenou formu pro odmítnutí v rozsahu nezbytně chráněných osobních údajů, nejsou –li výslovně požadovány v žádosti.
- K § 16 odst. 4: umožnit, aby soud při řízení o žalobě proti nečinnosti i proti rozhodnutí o stížnosti vyslovit též právní názor týkající se samotného poskytnutí informací, případně též vydal příkaz informace poskytnout, pokud neshledal důvody pro odepření informace.
- K § 16 odst. 4: soud by měl mít možnost též nařídit poskytnout informaci odvolacímu orgánu, pokud je zjevné, že tento ji má.
- K § 16a odst. 3 písm. b): též doplnit od uplynutí lhůty, kterou nadřízený orgán uložil ke zjednání nápravy.
- K § 16a odst. 5: doplnit „nebo sníží výši úhrady nebo odměny“.
- K § 17 odst. 1: doplnit „Úhradu nelze žádat za vyhledání, provedené pro oddělení informací, jejichž poskytnutí se odepře“.
- K § 17: změnit postup při vyžadování úhrady a stížnosti proti její výši tak, aby nenastávaly dva odlišné režimy soudního přezkumu.
- K § 17: upravit tak, aby bylo zřetelnější že při nesplnění lhůty pro zaslání výzvy nárok na úhradu zaniká.
- K § 17 odst. 5: upravit tak, aby bylo zřetelnější, že do doby vyřizování patří i řízení o žalobě proti rozhodnutí o stížnosti
- K § 18: sjednotit formu výroční zprávy do vzorové tabulky, aby bylo možno výroční zprávy hromadně vyhodnocovat.

18) K III.A – 3. Přehledné shrnutí návrhů doporučených vládě k realizaci (str. 41)

Všechny výše navrhované či požadované změny bude nutné promítnout do závěrečné části materiálu.

19) K návrhu usnesení

V ukládací části se navrhuje ministru vnitra zpracovat a předložit vládě do 31. prosince 2012 návrh legislativních změn. Vzhledem k tomu, že zefektivnění systému svobodného přístupu k informacím je jednou z jedenácti priorit Strategie, požadujeme, aby práce na paragrafovém znění novely InfZ byly započaty co nejdříve (pokud se tak již nestalo) tak, aby do konce roku 2012 nabyla novela své platnosti. S ohledem na standardní legislativní proces požadujeme stanovení lhůty pro předložení legislativního textu nejpozději do 30. června 2012.

Tato připomínka je zásadní.

20) K předkládací zprávě

Předkládací zprávu bude třeba změnit v souladu s Přehledným shrnutím návrhů doporučených vládě k realizaci uvedeným v kapitole 3 materiálu III.A na str. 41.

**Připomínky místopředsedkyně vlády, předsedkyně Legislativní rady vlády
a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí**

k materiálu

**„Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění
pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších
předpisů, a další související zákony“**

1) K části I, novelizační bod 3 (§ 38 odst. 1)

Rozhodně chápeme jako potřebný krok specifikování povinnosti obce zpeněžovat majetek veřejnou dražbou nebo veřejnou obchodní soutěží a stanovení povinnosti odchylku od tohoto postupu zdůvodnit v usnesení rozhodujícího orgánu. Považujeme ovšem za nezbytné stanovit sankci pro případ nedodržení tohoto postupu – a to neplatnost dotčeného majetkoprávního úkonu a zakotvení žalobní legitimace občana obce k určení neplatnosti smlouvy v souvislosti s tímto úkonem uzavřené. **Požadujeme zakotvit a zřetelněji formulovat sankci v podobě neplatnosti právního úkonu uzavřeného v rozporu s novou povinností dle § 38 odst. 1.**

Navrhujeme přidat novelizační bod například s tímto textem: „V § 38 odst. 4 se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavců 1 a 3“.“.

Tato připomínka je zásadní.

2) K části I, novelizační bod 5 (§ 38a odst. 1)

Zavedení občanské (resp. zastupitelské) legitimace k domáhání se náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení za obec považujeme za jeden ze zásadních přínosů novely. Tato legitimace by však neměla být oklešťována nezbytným počtem občanů obce nebo členů zastupitelstva obce. Argumentace nebezpečím kverulantských žalob se neopírá o reálné podklady – finanční náročnost vedení soudního sporu je dostatečně silným demotivujícím prvkem. Relevantní ilustrací může být slovenský příklad: zde je již dva roky zákonem přiznána žalobní legitimace na určení neplatnosti převodu obecního majetku (tedy na úkon podobný tomuto a ekvivalentní s úkonem podle § 40a) jednotlivci – a zatím není znám ani jeden případ podání takové žaloby. Slovenské nestátní neziskové organizace, které u zrodu novely stály a na sledování relevantních kauz se zaměřují, přičítají tuto skutečnost tomu, že zmíněná klauzule skutečně splnila kýžený preventivní efekt – což by mělo být i účelem novely české. Navíc pokud bychom odhlédli od aktivní legitimace občanů, je už úplně nepochopitelné, proč by k tomuto aktu nemohl být legitimován jednotlivý člen zastupitelstva obce. Ten na rozdíl od řadového občana nese kromě finanční demotivace za své rozhodnutí i politickou zodpovědnost. **Požadujeme proto upravit text a důvodovou zprávu tak, aby aktivní legitimaci měl každý jednotlivý občan obce či člen zastupitelstva obce.**

Tato připomínka je zásadní.

3) K části I, novelizační bod 5 (§ 38a odst. 1)

Současně nám není znám důvod, proč se aktivní legitimace přisuzuje pouze občanům obce ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o obcích, nikoli též cizincům s trvalým pobytem v obci ve smyslu § 17 zákona o obcích. Jelikož i tyto osoby s trvalým pobytem v obci mají stejná práva jako občané obce, bylo by diskriminující jim tuto novou možnost nepřiznat. Odůvodnění leží právě v trvalém svazku fyzické osoby žijící v obci. **Požadujeme rozšířit aktivní žalobní legitimaci domáhat se jménem obce náhrady škody či vydání bezdůvodného obohacení i pro cizince ve smyslu § 17 zákona o obcích.**

Tato připomínka je zásadní.

Za úvahu stojí rozšířit tuto možnost i na fyzické osoby starší 18 let vlastníci v obci nemovitost.

4) K části I, novelizační bod 5 (§ 38a odst. 4)

Pravděpodobně technickou chybou se do tohoto odstavce dostala formulace „...roku, v němž byl podán návrh na určení neplatnosti smlouvy.“ V tomto ustanovení se nicméně nejedná o určení neplatnosti smlouvy, ale o domáhání se náhrady škody či vydání bezdůvodného obohacení jménem obce v občanskoprávním sporu. **Požadujeme upravit.**

Tato připomínka je zásadní.

5) K části I, novelizační bod 6 (§ 39 odst. 1)

Přikláníme se jednoznačně k variantě I. Zveřejnění záměru kromě úřední desky obce i na centrální adrese rozhodně přispěje k transparentnosti procesu a ostatně i ekonomické efektivitě pro obec. Pokud by měly nést náklady za zveřejňování na centrální adrese nést územní samosprávné celky, požadujeme zakotvit jiný způsob, pro územní samosprávné celky bezplatný.

Dále považujeme za důležité upřesnit větu „Pokud obec záměr nezveřejní nebo pokud uzavře smlouvu v rozporu...“ do podoby „Pokud obec záměr nezveřejní **podle věty první** nebo pokud uzavře smlouvu v rozporu...“ - aby sankci nepodléhalo jen pouhé nezveřejnění, ale i konkrétněji nezveřejnění podle povinností specifikovaných v tomto odstavci.

Tato připomínka je zásadní.

Připomínáme, že dle aktuálního znění Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 (úkol č. 2.3; usnesení vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837) není nutné legislativně ukotvit povinnost zveřejňovat záměry disponovat nemovitým majetkem na centrální adrese ve smyslu nařízení vlády č. 168/2000 sb., o centrální adrese. Je třeba naplnit protikorupční efekt (*soustředění údajů do jednoho místa, čímž dojde ke zvýšení transparentnosti při dispozicích majetkem státu a územních samospráv*), např. využitím stávajícího portálu veřejné správy či jiného portálu, který je spravován státním orgánem přímo, tedy bez nutnosti hradit službu, kterou dnes poskytuje Česká pošta, s.p. Za tímto účelem navrhujeme využít projektu **Centrálního registru administrativních budov**, který realizuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „Úřad“) a jehož rozšířením by povinnost územních samosprávných celků zveřejňovat záměry na centrálním místě byla splněna, a to bez nutnosti hrazení nákladů (ty hradí Úřad). Některé bližší podrobnosti jsou uvedeny v Informaci o stavu a způsobu plnění úkolů obsažených ve Strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, schválené usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837.

6) K části I, novelizační bod 6 (§ 39 odst. 1)

Upozorňujeme na drobný formulační rozdíl v době pro podávání nabídek. Ve variantě I se uvádí, že „... doba pro podávání nabídek nesmí být kratší než 30 dní“, kdežto ve variantě II se uvádí, že „...doba pro podávání nabídek nesmí být kratší než doba zveřejnění záměru podle věty první“. Přestože obě formulace nejsou v rozporu, doporučujeme zvolit pregnantnější verzi, kterou je formulace uvedená ve variantě I.

7) K části I, novelizační bod 6 (§ 39 odst. 4)

Vyloučením splnění povinností stanovených v odst. 1 a 2 při pronájmu bytů nepodnikajícím fyzickým osobám se ponechá široké pole pro netransparentní a ne hospodárné nakládání s obecními byty. Zvláště pokud se jedná o byty nacházející se na lukrativních místech dané obce či o velké rozloze, je v zájmu obce, aby je pronajala za nejvyšší cenu, neboť se často jedná o nezanedbatelný pravidelný finanční příjem obce. Uzavření nájemní smlouvy

je soukromoprávním úkonem a bez vázaností povinnostmi stanovenými v odst. 1 a 2 je vyloučena jakákoliv kontrola ze strany veřejnosti, jakož i dozorových orgánů. Skýtá se tak prostor pro uzavírání nevýhodných nájemních smluv, jejichž ukončení je složité s ohledem na nutnost existence zákonného důvodu pro dání výpovědi z nájmu bytu. **Požadujeme nevyjímat pronájmy bytů nepodnikajícím fyzickým osobám z povinnosti stanovených pro ostatní dispozice nemovitým majetkem obce.**

8) K části I, novelizační bod 7 (§ 40 odst. 3)

Znění tohoto ustanovení je třeba změnit tak, aby:

- a) se používala terminologie obecného zákona o přístupu k informacím (poskytovat informace znamená zveřejňovat i poskytovat na žádost, pojem „zpřístupňovat“ se užívá pro případy evidovaného nebo jinak specifického umožnění přístupu konkrétním osobám; pojem „údaj“ je třeba nahradit pojmem „informace“),
- b) se při zveřejnění smlouvy vypustily (znečitelnily) pouze chráněné informace, nikoli celé části smluv, které takové informace obsahují, jak plyne z návrhu. Je vhodné využít úpravu této věci v obecném zákoně o přístupu k informacím, což přispěje k jednotnosti právního řádu.

Navrhujeme proto návrh uvést v tomto znění:

Varianta I:

„(3) Obsahuje-li povinně zveřejňovaná smlouva informace, které podle jiného právního předpisu nelze poskytovat⁴⁷⁾, ochrání se tyto informace při zveřejnění postupem podle zákona o přístupu k informacím^{47a)}; spolu se smlouvou se zveřejní také informace o důvodu vyloučení chráněných informací.“.

^{47a)} § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Varianta II (bez odkazu na obecný zákon o přístup k informacím):

„(3) Obsahuje-li povinně zveřejňovaná smlouva informace, které podle jiného právního předpisu nelze poskytovat⁴⁷⁾, zveřejní se smlouva po vyloučení těchto chráněných informací, spolu s informací o důvodu vyloučení chráněných informací.“.

9) K části I, novelizační bod 7 (§ 40a odst. 1)

Rovněž žalobní legitimaci občana obce k určení neplatnosti smlouvy uzavřené podle § 40 považujeme za zásadní přínos novely, nicméně podobně jako v § 38a zásadně nesouhlasíme s omezeným kvórem počtu občanů obce nebo členů zastupitelstva obce udělujících souhlas s podáním žaloby – argumentace viz připomínka k novelizačnímu bodu 5 (§ 38a odst. 1).

Současně i v tomto ustanovení požadujeme, aby aktivní legitimace k podání žaloby byla rozšířena na cizince ve smyslu § 17 zákona o obcích.

Tato připomínka je zásadní.

10) K části I, novelizační bod 7 (§ 40a odst. 1)

Považujeme za potřebné, aby se lhůta pro podání žaloby prodloužila na 5 let místo roku jednoho v případě smlouvy zveřejněné. Roční omezení například znemožňuje podat žalobu po seznámení se občanů obce s výsledky přezkoumání hospodaření obce za minulý rok, nebo poté, co se ve volbách změní netransparentní vedení obce a občané se začnou seznamovat s do té doby neznámými informacemi z minulého volebního období. Ze zkušeností víme, že ani nová garnitura nemusí mít odvahu staré smlouvy u soudu napadnout.

Ze stejného důvodu doporučujeme prodloužit lhůtu druhou – vážící se k případu, ve kterém obec smlouvu vůbec nezveřejní. Navrhujeme prodloužit lhůtu alespoň na 10 let, tedy přes dvě volební období.

Nastíněná nedostatečnost časové lhůty má ovšem pouze povahu technickou. Zásadní vadou takovéto lhůty je totiž fakt, že jde proti samotnému smyslu absolutní neplatnosti v zákoně stanovené a z tohoto důvodu by neměla být žalobní legitimace občana časově omezena vůbec. **Požadujeme proto omezení práva podat žalobu pro neplatnost právního úkonu v obou případech odstranit nebo alespoň prodloužit na výše uvedené hranice.**
Tato připomínka je zásadní.

11) K části I, novelizační bod 28 (§ 82)

Uvedené ustanovení upravuje práva členů zastupitelstev obcí, tj. osob, které získaly ve volbách mandát a ten vykonávají. Z tohoto pohledu se jeví slova „při výkonu své funkce“ nadbytečná, neboť je logické, že uvedená oprávnění člena zastupitelstva obce jsou spojena s mandátem. **Doporučujeme proto uvedená slova ve všech třech odstavcích vypustit.** Pokud by předkladatel shledal za opodstatněné ponechání slov „při výkonu své funkce“ v úvodu všech tří odstavců, pak považujeme za nadbytečné alespoň duplicitní konstatování téhož v odst. 3, ve kterém by bylo zapotřebí vypustit slova „které souvisejí s výkonem jeho funkce“ za současné změny slovosledu (první věta by pak zněla: „Člen zastupitelstva obce má při výkonu své funkce právo požadovat informace od zaměstnanců obce zařazených do obecního úřadu, jakož i od statutárních orgánů a členů statutárních orgánů (a zaměstnanců) právnických osob, jejichž zakladatelem nebo zřizovatelem je obec nebo které obec sama nebo spolu s dalšími obcemi nebo kraji ovládá podle jiného právního předpisu⁵⁰⁾“).

12) K části I, novelizační bod 28 (§ 82 odst. 2)

Z hlediska efektivity práce člena zastupitelstva obce doporučujeme vyhodnotit, zda není lhůta na odpověď, stanovená v návrhu § 82 odst. 2, v délce 30 dnů příliš dlouhá. V této souvislosti zmíněnou lhůtu navrhujeme zkrátit na 15 dnů – a lhůtu pro odpověď prodloužit na nejdéle 30 dní až v případě obdobném k situaci zakládající možnost prodloužit lhůtu popsané v odst. 3. **Požadujeme upravit.**

Tato připomínka je zásadní.

13) K části I, novelizační bod 28 (§ 82 odst. 3)

Pokládáme za chybné komplikovat proces získávání informací zprostředkováním kontaktu mezi členem zastupitelstva obce a zaměstnancem obecního úřadu, resp. právnické osoby přes osobu zaměstnanci nadřízenou, resp. statutární orgány společnosti. **Požadujeme proto první větu uvést ve tvaru „... jakož i od statutárních orgánů, členů statutárních orgánů a zaměstnanců právnických osob...“ a druhou větu vypustit.**

Tato připomínka je zásadní.

14) K části I, novelizační bod 28 (§ 82 odst. 3)

Pojem „většího množství kopií“, jejichž poskytnutí má být zpoplatněno, považujeme za velmi vágní a náchylný k dezinterpretaci či zneužívání. **Navrhujeme proto tento pojem nahradit pojmem „mimořádně velké množství kopií“, které více odpovídá naplnění smyslu tohoto ustanovení a nedovoluje tak snadné zneužití možnosti zpoplatnit poskytnutí informací.**

Tato připomínka je zásadní.

15) K části I, novelizační bod 28 (§ 82 odst. 2 a 3)

Za zásadní otázku považujeme nejasnou formulaci „*právnických osob, jejichž zakladatelem nebo zřizovatelem je obec nebo které obec sama nebo spolu s dalšími obcemi nebo kraji ovládá podle jiného právního předpisu*“, a to v tom ohledu, že z formulace nevyplývá jasně, zda se mezi tyto subjekty řadí i dceřiné společnosti společností ovládaných samosprávami. V případě nejasné formulace hrozí nebezpečí, že samosprávy budou nadále legálně vyvádět

veřejné prostředky z dosahu kontroly členů zastupitelstva obce. **Požadujeme tuto otázku vyjasnit, resp. text upřesnit.**
Tato připomínka je zásadní.

16) K části I, novelizační bod 30 (§ 84 odst. 4)

V souvislosti s úkolem č. 1.5 Strategie pojednávajícím o úpravě kompetencí mezi zastupitelstvem a radou jsme přesvědčeni, že zastupitelstvo obce jakožto nejvyšší orgán obce jako jediný volený přímo občany obce by mělo mít možnost rozhodovat o jakékoli otázce ze samostatné působnosti. Z uvedeného důvodu bylo ve Strategii naznačeno, že jako protikorupční opatření by mohlo být zrušení „vyhrazení“ pravomocí rady obce. Pokud dojde k této úpravě, v praxi by neměl nastat problém, neboť bude postupováno stejně jako dosud, avšak s tím, že si může zastupitelstvo obce některé významné otázky vyhradit (jako např. vydávání nařízení obce, stanovení celkového počtu zaměstnanců obecního úřadu apod.). V tomto pojetí je na překážku dosavadní formulace § 84 odst. 4 zákona o obcích, jakož i návětí § 102 odst. 2 zákona o obcích. Navrhujeme v § 84 odst. 4 zákona o obcích vypustit slova „mimo pravomoc vyhrazené radě obce podle § 102 odst. 2“. Současně je třeba upravit návětí § 102 odst. 2 – navrhujeme např. místo slova „vyhrazeno“ doplnit slova „svěřeno zejména“.

17) K části I, novelizační bod 36 (§ 95 odst. 1)

V souladu se Strategií se zavádí povinnost uvádět v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce údaj o tom, jak jednotlivý člen zastupitelstva obce hlasoval o přijatých usneseních. Ve Strategii je však požadováno *zavedení zveřejňování informací o hlasování jednotlivých členů příslušných orgánů*. Usnesení jsou jen taková rozhodnutí, která jsou přijímána nadpoloviční většinou všech svých členů, pokud zákon nestaví jinak (§ 87). Pro obec může mít neblahé následky i to, že určité usnesení není přijato. V takovém případě usnesení nevznikne a nebyla by možnost zjistit, jak který člen zastupitelstva obce hlasoval. **Požadujeme proto rozšířit zaznamenávání jmen u všech výsledků hlasování, nikoli pouze u přijatých usneseních.** K tomu by podle našeho názoru stačilo v nově navržené větě vynechat slova „o přijatých usneseních“ nebo je uvést ve tvaru „u navržených usneseních“.

Tato připomínka je zásadní.

18) K části I, novelizační bod 39 (§ 101 odst. 3)

Viz stejná připomínka jako k novelizačnímu bodu 36 (část I).

Tato připomínka je zásadní.

19) K části I, přechodná ustanovení

V závislosti na způsobu vypořádání připomínek k novelizačním bodům 36 a 39 (část I) bude nutné upravit i text přechodného ustanovení č. 6.

20) Nad rámec

V souvislosti s naplněním úkolu č. 1.6 Strategie připravilo Ministerstvo kultury novelu tiskového zákona, která byla v termínu do 6. prosince 2011 v mezirezortním připomínkovém řízení. Jedním z protikorupčních opatření, která mají zamezit zneužívání radničních periodik, je úprava zákonů o územních samosprávných celcích, a to alespoň co do otázky střetu zájmů. Považujeme za vhodné v této novele:

- zakotvit kompetenci rozhodnout o šíření informací územním samosprávným celkem, zejména vydávat periodikum jako výlučnou pravomoc zastupitelstva územního samosprávného celku,
- k tomu vázat povinné ustanovení redakčního výboru,

- stanovit neslučitelnost funkcí v redakčním výboru tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

Požadujeme proto přidat novelizační body s textem, příp. jeho obdobou, v následujícím smyslu a odůvodnění:

- **§ 84 odst. 2 písm. x):** Zastupitelstvu obce je vyhrazeno schvalovat šíření informací pomocí sdělovacích prostředků a na návrh redakčního výboru určovat jejich obsahové zaměření a strukturu.

Navrhuje se zařadit rozhodnutí o tom, že obec bude šířit informace pomocí sdělovacích prostředků, mezi kompetence zastupitelstva obce. Periodika veřejné služby a další sdělovací prostředky z principu šíří informace o tom, jak kvalitně pracuje exekutiva obce. Je tedy nepřijatelné, aby o charakteru takto šířených informací, tedy o informacích o kvalitě své práce, rozhodovala tatáž exekutiva, protože by to představovalo střet zájmů podle zákona o obcích (§ 83 odst. 2) anebo též podle zákona o střetu zájmů (§ 3). Zastupitelstvo obce rovněž rozhodne o obsahovém zaměření a struktuře každého sdělovacího prostředku, jehož použití schválí, a to na základě podkladů vytvořených redakčním výborem zastupitelstva obce, který pro tento účel mezitím musí být zřízen.

- **§ 117 odst. 2:** Zastupitelstvo obce zřizuje vždy finanční a kontrolní výbor. Jestliže zastupitelstvo schválilo šíření informací prostřednictvím sdělovacích prostředků, zřizuje též redakční výbor.

Zákon o obcích považuje za mimořádně důležité oblasti činnosti obce oblast kontrolní a oblast finanční (u krajů též oblast výchovy, vzdělávání a zaměstnanosti) a ukládá obcím povinně takové výbory zřídit. Mimořádný dopad toho, jak jsou občané informováni o činnosti obce, opravňuje návrh, aby do stejné úrovně důležitosti byla zařazena i oblast šíření informací pomocí sdělovacích prostředků, ovládaných obcí. Navrhuje se proto v případě, že obec použije své sdělovací prostředky, povinnost zřídit též odpovídající výbor zastupitelstva obce. Takový výbor by měl nahradit dosud často nejasné, mimoprávní či dokonce protiprávní útvary, nazývané jako redakční rady, jejichž postavení v rámci výkonu samostatné působnosti obce bylo nejasné¹.

- **§ 119a**

(1) Členem redakčního výboru nemůže být starosta, člen rady obce, uvolněný člen zastupitelstva obce, tajemník obecního úřadu a zaměstnanec obecního úřadu.

(2) Redakční výbor

a) navrhuje zastupitelstvu obce obsahové zaměření a strukturu sdělovacích prostředků obce,

b) průběžně kontroluje soulad informací šířených sdělovacími prostředky obce s právními předpisy.

(3) O svých závěrech a zjištěních učiněných při kontrole podle odstavce 2 písm. b) nejméně dvakrát do roka informuje zastupitelstvo obce písemnou hodnotící zprávou, která obsahuje údaje o případných jednotlivých zjištěných nedostatcích s uvedením konkrétních uveřejněných informací, u kterých byly nedostatky zjištěny.

K odst. 1: *Podobně jako u výboru finančního a kontrolního se navrhuje stanovit neslučitelnost s některými funkcemi. Jejich určení plyne z toho, ve kterých kombinacích*

¹ Pouze v některých obcích se redakční rada považuje za komisi rady obce ve smyslu zákona o obcích. Obvykle jde však o těleso, jehož povaha není vyjasněna a u kterého není jasné, zda má nějakou právní oporu ve smyslu článku 3 odst. 2 Ústavy („Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“). Jelikož se při šíření informací zasahuje do základního občanského práva dle čl. 17 Listiny, je nutno tuto činnost považovat za výkon státní moci, byť cestou územní samosprávy.

by docházelo ke střetu zájmů. Jde o obdobu neslučitelnosti u kontrolního výboru, u kterého by střetem zájmů bylo, aby jeho členem byl ten, kdo má být kontrolován. Obdobně v tomto případě nemá o šíření informací rozhodovat ten, o němž by typicky měly sdělovací prostředky veřejné služby poskytovat zprávy.

K odst. 2: Stejně jako u výboru finančního a kontrolního se navrhuje v zákoně stanovit jeho základní kompetence. Redakční výbor by měl zastupitelstvu obce navrhnout základní obrysy sdělovacího prostředku. Vzhledem k zákazu cenzury (čl. 17 odst. 3 Listiny) není možné, aby měl jakoukoliv kompetenci k zásahům do jednotlivého vydání periodika či obdobnou kompetenci ve vztahu k dalším sdělovacím prostředkům (např. internetové stránky, televizní kanál). Dále se navrhuje, aby redakční výbor zpětně kontroloval, jak se při šíření informací sdělovacím prostředkem dodržují právní předpisy, tedy zejména požadavek na obsahové náležitosti.

K odstavci 3: Odpovědnost redakčního výboru vůči zastupitelstvu obce se navrhuje konkretizovat povinností předložit alespoň dvakrát ročně zprávu o zjištěných nedostacích. I když tato povinnost může být plněna pouze formálně, může toto zákonem přikázané projednání v zastupitelstvu obce posloužit k rozpravě o tom, zda sdělovací prostředky skutečně plní povinnosti a závazky, stanovené jak rámcovým rozhodnutím o zaměření a struktuře, tak obecně závaznými právními předpisy.

Identická ustanovení je třeba upravit v zákoně o krajích a o hl. m. Praze.

Tato připomínka je zásadní.

21) K částem II a III obecně

Všechny změny provedené v části I (změna zákona o obcích) je třeba promítnout i do částí II (změna zákona o krajích) a III (změna zákona o hl. m. Praze).

Tato připomínka je zásadní.

22) K části II, novelizační bod 29 (§ 59 odst. 4)

Ponechává se možnost rady kraje svěřit hejtmanovi, popř. krajskému úřadu rozhodování podle odst. 2 písm. e). V souvislosti s novelizačním bodem 27 (část II) dáváme ke zvážení, zda je správně ponecháno bez změny oprávnění dle odst. 2 písm. e) či zda by mělo být nahrazeno „odst. 2 písm. d)“.

23) K části VI (změna zákona o státním zastupitelství)

Z hlediska administrativního a procesního zatížení dotčených subjektů je varianta II nevhodná. Požadujeme proto, pokud Ministerstvo spravedlnosti nepreferuje variantu II, aby byl vládě předložen materiál, který nebude obsahovat variantní řešení, přičemž bude navržena ke schválení úprava nyní navržená ve variantě I.

Tato připomínka je zásadní.

24) K důvodové zprávě – obecně

V textu je na několika místech používán odkaz na usnesení vlády, avšak nejednotně. Usnesení vlády má být správně citováno v následujícím tvaru: „usnesení vlády ze dne ... č. ...“, tj. nikoli s čárkou mezi dnem a číslem, nikoli nejdříve číslo usnesení a poté den, kdy bylo přijato, nikoli ve zkráceném tvaru (pokud není tento tvar zaveden jako zkratka) ve formě „číslo/rok“ apod. **Doporučujeme sjednotit a používat ve správném tvaru.**

25) K důvodové zprávě – str. 34

Poznámku pod čarou je nutno doplnit o další změnu Strategie, kterou vláda schválila svým usnesením ze dne 16. listopadu 2011 č. 837. **Požadujeme doplnit.**

26) K důvodové zprávě – str. 38

Ve druhém odstavci je použit pojem „trestní zákon“ namísto „trestní zákoník“. **Doporučujeme opravit.**

27) K důvodové zprávě – str. 40

V části **2b)** je uvedeno, že rada obce může rozhodování o záležitostech podle § 102 odst. 3 zákona o obcích svěřit zcela nebo zčásti starostovi nebo obecnímu úřadu. S tímto výkladem se ztotožňujeme, neboť v praxi lépe vyhovuje účelu obecního zřízení, avšak poukazujeme na odlišný názor uvedený v publikaci *Vedral, J., Váňa, L., Břeň, J., Pšenička, S. Zákon o obcích (obecní zřízení). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, str. 231*, kde je interpretováno usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. června 2004, č.j. 33 Odo 99/2004, podle kterého má být oprávnění rozhodovat o majetkoprávních úkonech obce ze zákona rozděleno beze zbytku mezi zastupitelstvo a radu, tyto orgány je nemohou organizačním řádem delegovat na orgány nižší úrovně. **Doporučujeme v důvodové zprávě toto rozdílné pojetí blíže okomentovat.**

28) K důvodové zprávě – str. 48 (IV.1 Návrh variant řešení)

Pod písm. **B** je pojednáváno o změnách spojených se zvýšením kontroly činnosti obce a kraje ze strany občanů. Rozvádí se možnost domáhat se náhrady škody a určení neplatnosti smlouvy uzavřené samosprávou, nikoli však vydání bezdůvodného obohacení, jak je upraveno v návrhu zákona. **Doporučujeme doplnit.**

Pod písm. **C** je pojednáváno o posílení transparentnosti nakládání s majetkem samosprávy a zvýšení odpovědnosti konkrétních obecních funkcionářů. Jako jedno z opatření je uváděno povinné zaznamenávání jmenovitého hlasování členů zastupitelstev, nikoli však už členů rad, jak je upraveno v návrhu zákona. **Doporučujeme doplnit.**

29) K důvodové zprávě – str. 50

V úvodu části **IV.3 ad B)** jsou uvedeny 3 možnosti, které jsou dále rozepisovány. Instituty č. 2 a 3 jsou oproti dalšímu textu B.2 a B.3 prohozeny. **Doporučujeme opravit.**

30) K důvodové zprávě – str. 56

V odstavci k bodu **B.2** je argumentováno: *V případech, kdy územní samosprávný celek v soudním řízení mít úspěch nebude, bude sice povinen své vlastní náklady i náklady protistrany uhradit, nicméně i tato platba ve svém důsledku zatíží rozpočet obce či kraje mnohem méně, než případná další soudní řízení zejména o náhradu škody z neplatné smlouvy, pokud by byla neplatnost soudem prohlášena později.* **Jako další podpůrný argument doporučujeme uvést**, že pokud nebude mít obec úspěch v soudním řízení, znamená to, že někdo postupoval protiprávně a způsobil tak obci škodu. Proto i když obec soudní spor nevyhraje, rozpočtu obce by se to nemělo dotknout, neboť je současně nově zaváděna povinnost územních samosprávných celků vymáhat škodu po jejím původci.

31) K důvodové zprávě – str. 59

Druhý odstavec v kapitole VI. Konzultace je odkazováno na poradní sbor pro boj s korupcí. **Doporučujeme doplnit, že se jednalo o poradní sbor ministra vnitra.**

32) K důvodové zprávě – str. 63

V závěru k bodu **A.2** (zveřejňování záměru na centrální adrese pod sankcí neplatnosti) se uvádějí 2 alternativní možnosti. Připomínáme, že usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837 došlo k úpravě znění úkolu č. 2.3 Strategie a **je tedy potřeba tuto změnu reflektovat i v textu důvodové zprávy.**

33) K důvodové zprávě – str. 65

V závěrečném odstavci kapitoly VII.3 se vybírá nejlepší varianta. **Doporučujeme opravit** slova „variant A.3.4 až A.4.5“ na slova „variant A.3.4 a A.3.5).

34) K důvodové zprávě – str. 71

V kapitole VII.8 je třeba opravit, že jmenovité hlasování, resp. zaznamenávání, se týká nejen členů zastupitelstev, ale i rad. Současně je třeba opravit, že jména, jak který člen zastupitelstva nebo rady hlasoval, se má zaznamenávat ke všem výsledkům hlasování (návrhům usnesení), nikoli jen u přijatých usnesení. **Požadujeme upravit.**

35) K důvodové zprávě – str. 72

U bodu C.3.1 je citován indikátor plnění úkolu č. 2.3 Strategie, avšak v původním znění. **Požadujeme upravit**, tj. ocitovat aktuální znění úkolu č. 2.3 Strategie.

Tato připomínka je zásadní.

36) K důvodové zprávě – str. 73

Ve čtvrtém odstavci je pojednáváno o rozšíření aktivní žalobní legitimace, přičemž v závorce je uváděna lhůta 30 dnů ode dne zveřejnění smlouvy. Podle návrhu zákona se má jednat o lhůtu 1 roku, resp. požadujeme, aby byla lhůta 5 let. **Požadujeme opravit.**

37) K důvodové zprávě – str. 83

Pod bodem 5) je citován indikátor plnění z úkolu č. 2.3 Strategie. Tento je nutné upravit podle aktualizace Strategie schválené usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2011 č. 837.

Požadujeme opravit.

Tato připomínka je zásadní.

38) K důvodové zprávě – str. 93

Pod písm. f) je v souvislosti s centrální adresou mylně odkazováno na úkol č. 5.7 Strategie. Jedná se o úkol č. 2.3 Strategie. **Požadujeme opravit.**

Současně bude třeba celý text u písm. f) upravit v závislosti na zvoleném řešení, neboť dosud nebylo rozhodnuto, že se budou záměry zveřejňovat zrovna na centrální adrese provozované za úplatu Českou poštou, s.p.

39) K důvodové zprávě – str. 110

V důvodové zprávě k novému ustanovení § 83a se píše, že sousloví „zastupitelstvo obce vydá etická pravidla“ znamenají možnost, nikoli povinnost. S tímto nesouhlasíme jak z hlediska jazykového, tak z hlediska naplnění Strategie, která požaduje, aby etická pravidla zastupitelstvo obce vydalo povinně. **Požadujeme text upravit.**

40) K důvodové zprávě – str. 115

V návaznosti na připomínku k novelizačnímu bodu 36 (část I; § 95 odst. 1) bude nutné upravit i text důvodové zprávy.

41) K návrhu usnesení, předkládací zprávě, obálce

Jako součást materiálu nebyly předloženy návrh usnesení, předkládací zpráva ani obálka. **Požadujeme**, aby byly tyto dokumenty před předložením vládě s námi konzultovány.